



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ZLATARU
Zlatar, Trg slobode 14A

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zlataru po sucu Damiru Čižmeku kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Blažinić Dragutina, OIB: 00557181732, Mirkovec 51, Sveti Križ Začretje, osobno i kao nasljednika pok. Blažinić Štefanije, OIB: 52447328443, Blažinić Ivanke, OIB: 07616961449, Mirkovec 50 A, Sveti Križ Začretje i Blažinić Suzane, OIB: 00113517362, Ulica Augusta Šenoje 7, Zlatar Bistrica, sviju zastupanih po punomoćniku Tomislavu Kurenu, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Hrvatskog zavoda za transfuzijsku medicinu, Petrova 3, Zagreb, OIB: 61248075289, zastupanog po punomoćnici Andrijani Kaštelan i ostalim odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Žurić i Partneri d.o.o. iz Zagreba, radi naknade štete, nakon javne glavne rasprave zaključene 18. lipnja 2026. u prisutnosti tužitelja i njihovog punomoćnika te punomoćnika tuženika Hrvoja Klišanića, odvjetnika iz Zagreba, 9. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. N a l a ž e s e tuženiku Hrvatskom zavodu za transfuzijsku medicinu platiti tužitelju Dragutinu Blažiniću, kao nasljedniku pok. Štefanije Blažinić, iznos od 17.320,32 EUR (sedamnaesettisućatristodvadeset eura i tridesetdva centa) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od:

- 11.281,44 EUR (jedanaesettisućadvijestoosamdesetjedan euro i četradesetčetiri centa) od 1. lipnja 2018. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućem polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke,

- 5.640,72 EUR (pettisućaašestočetardeset eura i sedamdesetdva centa) od 6. srpnja 2020. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište,

uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućem polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke, te

- 398,16 EUR (tristodevedesetosam eura i šesnaeset centi) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 9. srpnja 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke, sve to u roku od 15 dana.

II. O d b i j a s e dio tuženog zahtjeva tužitelja Dragutina Blažinića kao nasljednika pok. Štefanije Blažinić u iznosu od 3.279,91 EUR (tritisućeđvjestosedamdesetdevet eura i devedesetjedan cent) sa zakonskom zateznom kamatom od 1. lipnja 2018. do isplate te zahtjevi za zakonsku zateznu kamatu na iznos od 5.640,72 EUR (pettisućašestočetardeset eura i sedamdesetdva centa) za razdoblje od 1. lipnja 2018. do 5. srpnja 2022. i na iznos od 398,16 EUR (tristodevedesetosam eura i šesnaeset centi za razdoblje od 4. travnja 2023. do 8. srpnja 2026.

III. N a l a ž e s e tuženiku Hrvatskom zavodu za transfuzijsku medicinu tužiteljima Dragutinu Blažiniću, Ivanki Blažinić, i Suzani Blažinić naknaditi troškove postupka u iznosu od 38.310,81 EUR (tridesetosamtisućatristodeset eura i osamdesetjedan cent) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 9. srpnja 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke, u roku od 15 dana, a o d b i j a se preostali dio zahtjeva tužitelja za naknadu troškova u iznosu od 28.296,25 EUR (dvadesetosamtisućadvjestodevedesetšest eura i dvadesetpet centi).

IV. N a l a ž e s e tuženiku Hrvatskom zavodu za transfuzijsku medicinu tužitelju Dragutinu Blažiniću, kao nasljedniku pok. Štefanije Blažinić naknaditi troškove postupka u iznosu od 2.500,00 EUR (dvijetisućpetsto eura) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 9. srpnja 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke, u roku od 15 dana, a o d b i j a se preostali dio tužiteljevog zahtjeva za naknadu troškova u iznosu od 544,13 EUR (petstočetardesetčetiri eura i trinaest centi).

V. O d b i j a s e tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka u cijelosti.

Obrazloženje

1. Tužitelji su 1. lipnja 2018. protiv tuženika podnijeli tužbu radi naknade štete u kojoj navode da su Dragutin i Ivanka Blažinić roditelji, mlt. Suzana Blažinić sestra, a Štefanija Blažinić baka sada pokojnog Mateja Blažinića koji je preminu 25. ožujka 2018. u Klinici za dječje bolesti Zagreb, u dobi od pet i pol godina. Sada pokojni Matej Blažinić liječen je u Klinici za dječje bolesti Zagreb od metastatskog medulblastoma od ožujka 2016. U listopadu 2017. registriran je relaps te je započela kemoterapija druge linije. Prema zadnjom slikovnoj obradi (MR neuroaksisa 7. veljače 2018.) Matej je bio u remijsiji te se prema protokolu liječenja HIT 2000 pristupilo visokodozažnoj kemoterapiji. Po prijemu na Zavod za onkologiju i hematologiju Mateju se zbog febriliteta (koji je razvio nakon ugradnje CVK) uvela antibiotska terapija. Uzete hemokulture su bile sterilne. Po kliničko-laboratorijskoj normalizaciji, primio je visokodozažnu kemoterapiju (Thiopeta, Carboplatina, VP-16). Dana 1. ožujka 2018. reinfundirane su autologne periferne hematopoetske matične stanice ($5,66 \times 10^6$ /kg CD34+) što je proteklo bez većih komplikacija. U daljnjem tijeku boravka razvio je enterokolitis i teški mukozitis s lokalnim krvarenjem u usnoj šupljini radi čega je uvedena suportivna terapija uključujući transfuzije filtriranih i ozračenih trombocita kojima se održavao broj trombocita iznad 50×10^9 /L čime je postignuta kontrola krvarenja. Zbog febriliteta u fazi duboke hematološke aplazije primao je široku polimikrobnu antifungalnu terapiju. Dana 13. ožujka 2018. neposredno prije isteka koncentrata filtriranih i ozračenih trombocita bilježi se pad saturacije kisika do 81 %. Matej postaje tahikardan preko 200/min, te je učine i EKG-sinus rita. Potom postaje visoko febrilan 39,6 C, kada su uzete hemokulture iz CVK i periferne krvi, te se uvede ceftazidim uz antipiretik. Auskularno nad plućima je imao uredan nalaz. Kontrolni nalazi ukazivali su na pad vrijednosti krvne slike Hb 81, Tr 41, L 0,01, uz elektolitski disbalans koji se nastojao korigirati. Bilježi se postepeno i pad krvnog tlaka što se sve moglo objasniti ulaskom u sepsu. Povratio je nekoliko puta zelenkasti sadržaj, bez primjesa krvi i imao je jednu voluminozniju stolicu, također bez primjesa krvi. Matej se stoga zbog kliničkog pogoršanja dogovoreno premjestio u Jedinicu intenzivnog liječenja kolima HMP u pratnji liječnika. Kod premještaja je bio pri svijesti, orijentiran, febrilan 38,3 C, tahikardan oko 160/min, ovisan o kisiku (1 L O₂) saturacije O₂ 97 % i

retinirao je urin. Obzirom da je febrilna posttransfuzijska reakcija mogla ukazivati na kontaminaciju pripravka trombocita, isti je odmah poslan u Hrvatski zavod za transfuzijsku medicinu (HZTM) radi mikrobiološke analize s ispunjenim obrascem za prijavu štetne reakcije. (vrećica br. 08024625). Vraćena vrećica koncentrata trombocita analizirana je mikrobiološku u HZTM-u te je 14. ožujka 2018. obrisak ukazuje na porast *Escherichie coli*, što je dokazano i u ostatku podijeljene doze KT 08024625-1. Također je i u mikrobiološkom laboratoriju Klinike za dječje bolesti Zagreb iz hemokulture CVJ i uzorka periferne krvi (uzete nakon isteka transfuzije trombocita vrećina 08024625 13. ožujka 2018. izolirana *Escherichia coli*. U jedinici intenzivnog liječenja sada pok. Matje Blažinić liječen je širokospektralnom antimikrobnom terapijom, inotropnom i vazokonstiktornom potporom, RRT, svakodnevnim nadoknadama krvnim pripravcima. Unatoč svemu, razvija se respiratorno zatajenje i dodatno hemodinamsko pogoršanje pri čemu se ne uspijeva dovesti do normalizacije tlaka te se 25. ožujka 2018. proglašio exitus letalis. U zapisniku o obdukciji sastavljenom u Zavodu za sudsku medicinu i kriminalistiku u Zagrebu, kao uzrok smrti navodi se septički šok nakon jatrogeno uzrokovane infekcije, a u mišljenju sadržanom u predmetnom zapisniku navodi se da je vanjskim u unutarnji pregledom, dodatnim patohistološkim analizama te temeljem podataka iz dostavljene medicinske dokumentacije utvrđeno da Matej Blažinić preminuo nasilnom smrću zbog septičkog šoka nakon jatrogeno uzrokovane infekcije. Tužitelji tvrde da iz medicinske dokumentacije dostavljene uz tužbu jasno proizlazi da je uzrok smrti Mateja Blažinića septički šok uzrokovan infekcijom koju je Matje dobio kroz pripravak trombocita kontaminiran bakterijom *Escherichia coli*, pri čemu napominju da je u vrijeme primitka transfuzije filtriranih i ozračenih trombocita Matej bio u strogoj izolaciji Klinike za dječje bolesti Zagreb, u potpuno sterilnim uvjetima. Tužitelji nadalje citiraju odredbe čl. 15. i 16. Zakona o krvi i krvnim pripravcima; čl. 17. i 29. Pravilnika o osiguranju kvalitete krvi i krvnih pripravaka u zdravstvenim ustanovama te čl. 10. Pravilnika o posebnim tehničkim zahtjevima za krv i krvne pripravke. Ističu da je za vrijeme Matejeve hospitalizacije, odnosno od početka 2018. do Matejeve smrti, s njim u bolnici konstantno bila majka, tužiteljica Ivanka Blažinić, koja je u tom periodu bolničku ustanovu napustila samo na jedan dan, a kroz cijelo to vrijeme je na svaki mogući način skrbila o Mateju i izravno svjedočila svim nuspojavama kemoterapijskog liječenja svog djeteta kao i reakcijama njegovog organizma na primitak kontaminiranog krvnog pripravka. Svi tužitelji, a osobito Matejevi roditelji za vrijeme njegovog liječenja prolazili su kroz agoniju, svaki da su se suočavali sa strahovanjima za život i zdravlje svog djeteta; svakodnevno osjećali bojazan za ishod medicinskih zahvata i ordinirane terapije, svjedočili boli i patnji svog djeteta i živjeli u nadi i vjerovanju da će njihovo dijete biti izliječeno. U trenutku primitka kontaminiranog krvnog pripravka, Matejevo dugotrajno i bolno liječenje bilo je pri kraju, klinički pokazatelji i njegovo subjektivno stanje bili su u znatnom poboljšanju, te je kod tužitelja postojala opravdana nada u Matejevo potpuno izlječenje, a što potvrđuje i zapisnik o obdukciji u kojem se navodi da u mozgu Mateja Blažinića nije nađeno tumorsko tkivo. Dakle, u vrijeme kada je nezamisliva patnja tužitelja, osobito roditelja, trebalo doći kraju i rezultirati veseljem zbog Matejevog ozdravljenja i povratka kući, Matej je primio kontaminirani krvni pripravak koji je doveo do pojave i razvoja sepse i u konačnici do njegove smrti. Takav tragičan događaj, okolnosti koje su mu prethodile i uzrok njegova nastanka kod tužitelja su izazvale teško zamislive duševne boli tuženik koje kod 1. i 2. tužitelja dodatno produbljuje uskratkom dokumentacije koja se odnosi na Matejevo liječenje. Sada pokojni Matej živio je zajedno sa svojim roditeljima,

sestrom i bakom u skladnoj obiteljskoj zajednici u Mirkovcu pored Svetog Križa Začretja. Bio je okružen ljubavlju, suosjećanjem i brigom svojih ukućana koja je bila osobito naglašena i zbog njegove bolesti. Za sve tužitelje Matej je bio iznimna radost; za vrijeme njegove bolesti svi su se veselili svakoj dobroj vijesti iz bolnice, svakom dobrom nalazu i svakom Matejevom osmjehu. Svi tužitelji su se međusobno bodrili, a u tome im je pomagao i Matej, koji je bio po svojim shvaćanjima i hrabrosti vrlo posebno dijele. Matejeva smrt za sve tužitelje predstavlja strahoviti i nenadoknadivi gubitak, a intenzivne boli koje trpe trajat će još dugo vrijeme imajući u vidu životnu dob Matejevih roditelja i sestre. Duševne boli koje trpe osobito su izražene imajući u vidu sve okolnosti koje su prethodile Matejevoj smrti. Tužitelji ne mogu prihvatiti i ne mogu se nositi s činjenicom da su njihovo dijete i oni prošli najgoru životnu agoniju kako bi Matej živio, i u trenutku kada su njihova razumna vjerovanja i nadanje trebala biti ostvarena, kada su patnja i bol kroz koje su prolazili trebali za rezultat imati Matejevo ozdravljenja, Matej umire zato jer je primio kontaminirani krvni pripravak. S obzirom na navedeno, tužitelji potražuju isplatu pravična novčane naknade (čl. 1100. ZOO-a) za pretrpljenu imovinsku i neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti na duševno zdravlje (čl. 19. st. 2. u vezi čl. 1046. ZOO-a) i to: Dragutin Blažinić – otac: za duševne boli zbog gubitka sina 250.000,00 kuna, za pogrebne troškove (račun) 3.078,00 kn, za nadgrobni spomenik (račun) 14.500,00 kn, za crninu (paušalno) 5.000,00 kn, za vijenac (paušalno 1.000,00 kn) i za karmine (račun 1.646,00 kn); Ivanka Blažinić – majka; za duševne boli zbog gubitka sina 250.000,00 kn, crniku (paušalno) 5.000,00 kn i vijenac (paušalno) 1.000,00 kn; mlt. Suzana Blažinić – sestra: za duševne boli zbog gubitka brata 85.000,00 kn, crninu (paušalno) 2.000,00 kn i vijenac (paušalno (1.000,00 kn) te Štefanija Blažinić – baka: za duševne boli zbog gubitka unuka 85.000,00 kn, za crninu (paušalno) 2.000,00 kn i vijenac (paušalno) 1.000,00 kuna; sve navedeno sa zakonskim zateznim kamata od podnošenja tužbe pa do isplate.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu u cijelosti protivi tužbi kao pravno i činjenično neosnovanoj. Iako nipošto ne želi obezvrijediti bol koju tužitelji zasigurno trpe, osporava navode u tužbi, a posebno one kojima se nastoji konstruirati postojanje uzročno posljedične veze između transfuzije pripravka koncentrata trombocita ("KT") od 13. ožujka 2018. i Matejeve smrti, kao i postojanje krivnje tuženika za eventualnu kontaminaciju KT-a identificiranim sojem Echerichie Coli. Tvrdi da dokumentacija priložena tužbi ukazuje da je već prije sporne transfuzija KT.- 13. ožujka 2018. Matejevo zdravstveno stanje bilo iznimno teško te da je do smrtnog ishoda vjerojatno došlo zbog djelovanja više uzroka i okolnosti koje nisu povezani s transfuzijom KT-a. Ističe da iz medicinske dokumentacije proizlazi da je Matej već 13. ožujka 2018. ujutro (dakle, prije sporne transfuzije) imao povišenu temperaturu te povišene vrijednosti CRP-a i PCT-a, a što je potvrđeno i od strane liječnika Klinike za dječje bolesti tijekom njihove komunikacije s djelatnicima tuženika 13. i 14. ožujka 2018. CRP i PST su dijagnostički parametri za praćenje bakterijskih upala i sepsi, a povišene vrijednosti tih parametara u pravilu ukazuju na upalne procese u organizmu. Matej je i prije sporne transfuzije bolovao od teškog enterokolitisa i mukozitisa, a enterokolitis može biti povezan s bakterijskom infekcijom Escherichiom Coli. Tvrdi da nalazi testiranja obriska vraćene doze KZ-a i ostatka podijeljene doze koncentrata trombocita iz agitatora kod tuženika ne pokazuju isti rezultat. U ostatku vraćena doze KT_a- identificiran je tip Eschericija Coli O125 koja pripada grupi crijevnih patogenih ešerihija koje luči "shiga-like" toksin (STEC), a u ostatku podijeljene doze koncentrata trombocita iz agitatora

kod tuženika koji nije otpremljen Klinici za dječje bolesti nije identificiran soj *Escherichia Coli* O125 kao u ostatku vraćene doze KT-a. U koncentratu svježe smrznute plazme iz iste doze nije izolirana *Escherichia Coli*. Navodi da su Matejeve hemokulture koje su analizirane u Klinici za dječje bolesti i iz kojih je izolirana i identificirana *Escherichia Coli* vađene iz centralnog venskog katetera samo 2 sata nakon završetka transfuzija KT-a, a u medicinskoj dokumentaciji nema podataka o tome da je hemokultura ponovno mikrobiološki ispitivana u razdoblju od 14. ožujka 2018. do 25. ožujka 2018. ili da je hemokultura uzeta iz tzv. periferne krvi. Prema nalazu mikrobiološke pretrage Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo od 29. ožujka 2018., u Matejevoj hemokulturi dostavljenoj na ispitivanje 26. ožujka 2018. od strane Klinike za dječje bolesti nije identificirana *Escherichia Coli* O125. Ističe da je soj *Escherichie Coli* koji je identificiran u ostatku vraćene sporne doze KT-a bio osjetljiv na sve ispitivane antibiotike – ampicilin klavulanska kiselina, simpicilin sulbaktam, piperacilin, piperacilin tazobaktam aztreonam, cefoksitin, cefepim, tigeciklin ceftazidim, ceftriakson, cefotaksim, ertapenem, meropenem, imipenem netilmicin, a da je Matej i prije i nakon sporne transfuzije 13. ožujka 2018. primao agresivnu antibiotsku terapiju širokog spektra (vancomycin, medazol., meropenem, amikacin i sl.) Mateju se 4. ožujka 2018. uvodi u terapiju širokospektralni antibiotik Tazocin zbog pojave febriliteta, unatoč činjenici da je već pod antimikrobnom (Medazol, Vankomicin), antifungalnom (Ambisome, Amfoterici, Nistatin/ amofotericin) i antivirusnom (Virolex) terapijom. Tazocin se ukida i uvode se dva širokospektralna antibiotika, Meropenem (7. ožujka 2018 i Amikacin (9. ožujka 2018.), a dodatno, Mateju se 13. ožujka 2018. uvodi terapija mirocefom koja je, prema medicinskoj dokumentaciji, ukinuta 16. ožujka 2018. Napominje i da je još 7. ožujka 2018. uvedena i terapija protiv krvarenja. Tuženik ističe da je prema zapisniku o obdukciji mrtvog tijela Mateja Blažinića od 27. ožujka 2018., uzrok Matejev smrti bio septički šok nakon jatrogeno uzrokovane infekcije ali se u zapisniku ne navodi o kojoj se točno infekciji radi. Moguće se da je uzrok sepse bakterijska, gljivična ili virusna infekcija koja se razvila nakon što su Mateju 1. ožujka 2018. reinfundirane autolobne periferne hematopatske matične stanice s obzirom da je jedna od mogućih komplikaciji takvog zahvata upravo bakterijska, gljivična i/ili virusna infekcija. Tuženik osporava i tvrdnje da je Matejevo liječenje bilo pri kraju. Ističe da dokumentacija uz tužbu potvrđuje da je i prije sporne transfuzije Matejevo zdravstveno stanje bilo iznimno teško. Oko i nakon 1. ožujka 2018. Matej je bolova od enterokolitisa, teškog mukozitisa s krvarenjima u usnoj šupljini, lezije bubrega i jetre te trombocitopenije, leukopenije i neutropenije. Činjenica da je Matej bio ovisan o transfuziji krvi već sama za sebe govori u prilog tome da se u relevantno vrijeme eventualno moglo spekulirati o šansama za buduće izlječenje, a nipošto o nekakvom završetku liječenja ili izlječenju. Nadalje, tuženik tvrdi da, sve i kad bi se utvrdilo postojanje uzročno posljedične veze između sporne transfuzija i Matejeve smrti (što osporava), on ne bi bio odgovoran za štetu tužiteljima budući da nije kriv za štetu. Osporava da je sporna doza KT-a bila zaražena patogenim soje *Escherichiae Coli* O125 već u trenutku izdavanja KT-a Klinici za dječje bolesti, u priloge čemu govori činjenica da u ostatku iste doze KT-a iz agitarora kod tuženika (koji nije dostavljen Klinici za dječje bolesti) nije identificirana *Escherichia Coli* O125, kao u ostatku podijeljene vrećice KT-a. Nadalje, i neovisno o tome je li sporna doza KT_a koja je transfudirana Mateju bila zaražena prije nego je otpremljena u Kliniku za dječje bolesti ili nije, tuženik tvrdi da ne može odgovarati tužiteljima za štetu jer je u konkretnom slučaju isključena njegova krivnja. Tuženik kao zdravstvena ustanova odgovara za štetu po principu subjektivne odgovornosti, a što znači da može

odgovarati za štetu samo ako bi u njegovom postupanju prilikom pripravljanja i izdavanja krvi bilo propusta, odnosno krivnje. Primjerice, to bi bio slučaj kad bi tuženik kao transfuzijska ustanova propustio prikupljenu dozu podvrgnuti obveznim testiranjima, a primatelj bi obolio zbog propusta u testiranju. U svakom drugom slučaju, dakle kad transfuzijska ustanova obavi sve radnje i ispitivanja krvi u skladu s propisima, ona ne može odgovarati za štetu koja bi nastala primatelju jer u njezinom postupanju nema krivnje. Tuženik tvrdi da se u svojem radu prilikom uzimanja krvi od darivatelja kao i kasnije prilikom prerade krvi i pripravljanja odgovarajućih krvnih pripravaka, dosljedno pridržava svih propisanih i preporučljivih postupaka kojima je svrha smanjenje rizika prijenosa zaraznih bolesti putem transfuzije. Ovi postupci su mnogobrojni i složeni, a za ovu fazu postupka je dovoljno reći da uključuje liječnički pregled dobrovoljnog darivatelja krvi, testiranje krvi na uzročnike zaraznih bolesti te kontinuirano praćenje zdravstvenog stanja svih davatelja prilikom ponovnog dobrovoljnog darivanja krvi. Međutim, navodi tuženik, krv i njeni pripravci su lijek, a kao i svaki drugi lijek, krv odnosno transfuzijska krv nose sa sobom određene rizike. Jedan od najznačajnijih rizika je da se ne može sa 100 % sigurnošću otkloniti mogućnost zaraze transfuzijom. Usprkos činjenici da su danas ovi rizici dovedeni do statistički zanemarivih postotaka, oni nažalost nisu u potpunosti eliminirani (pri čemu tuženik ističe i da je svaka osoba koja prima transfuziju, a kad se radi o djetetu – njegovi roditelji, upozorena na rizike takvog liječenja i to ne samo od zdravstveno osoblja već se i na svakoj bočici krvnog pripravka nalazi velika naljepnica s upozorenjem o rizicima transfuzijskog liječenja, a što znači da ovi rizici nisu mogli ostati nepoznati tužiteljima). Tuženik ističe da su njegove obveze prilikom prikupljanja, testiranja, obrade, pohrane i upućivanja krvi u druge zdravstvene ustanove regulirane: Zakonom o krvi i krvnim pripravcima ("Narodne novine" br. 79/2006.), Pravilnikom o osiguranju kvalitete krvi i krvnih priprema u zdravstvenim ustanovama ("Narodne novine", br. 880/2007., 18/2009., 2/2018.), Pravilnikom o posebnim tehničkim zahtjevima za krv i krvne pripravke ("Narodne novine", br. 80/2007., 79/2013. i 13/2016.) i Pravilnikom o prostoru, stručnim radnicima i medicinsko-tehničkoj opremi za obavljanje djelatnosti planiranja, prikupljanja i testiranja krvi te proizvodnje, čuvanja i raspodjele odnosno izdavanja krvnih pripravaka ("Narodne novine", br. 41/2010). Navodi da se prema odredbama čl. 15. Zakona o krvi i čl. 17. Pravilnika o osiguranju kvalitete krvi svaka prikupljena doza krvi obvezno testira na: Hbs antigen za hepatitis B, HIM 1/2 antitijela i HIV 1p24 antigen za HIV/AIDS, HCV antitijela i HCV core antigen za hepatitis C i TP antitijela za sifilis. Dakle, tuženik nije dužna testirati prikupljenu krv na prisutnosti *Escherichiae Coli*. Tuženik tvrdi da se prilikom prikupljanja, obrade, pohrane i upućivanja krvi od koje je napravljena sporna doza KT-a koja je transfudirana Mateju, pridržavao svih propisanih postupaka i procedura. Prigovara i visini postavljenog tužbenog zahtjeva. Ističe da želi biti sasvim jasan oko toga da suosjeća s boli koju tužitelji trpe te da bi tužitelji trebali imati pravo na naknadu štete koju trpe, međutim, da on nije taj koji je naknadu dužan platiti. Sukladno tome, predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

3. Podneskom od 6. srpnja 2020. tužitelji su preinačili tužbu na način da su povisili tužbene zahtjeve za pravične novčane naknade neimovinske štete, sukladno pravnom shvaćanju zauzetom na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (2/20), održanoj 5. ožujka i 15. lipnja 2020., na način da tužitelji

Dragutin Blažinić i Ivanka Blažinić po toj osnovi potražuju iznose od po 375.000,00 kuna, a mlt. Suzana Blažinić i Štefanija Blažinić po 127.000,00 kuna.

4. Tuženik se podneskom od 24. srpnja 2020. protivi preinaci tužbe.

5. Na ročištu za glavnu raspravu 8. studenoga 2021. sud je, temeljem odredbe čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", br. 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 02/2007., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011. – proč. tekst, 25/2013, 89/2014. i 70/2019., dalje: ZPP), dopustio preinaku tužbu budući da je to svrsishodno za konačno rješenje spora među strankama, a imajući u vidu da se navedeno pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske primjenjuje na sve parnične postupka za naknadu neimovinske štete u svim stupnjevima suđenja (ubuduće, tj. od dana prihvaćanja na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske dok je odredbom čl. 39. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", br. 70/19, dalje: ZID ZPP), promijenjene članak 190. ZPP-a na način da je dodana stavak 2. prema kojem, iznimno od stavka 1., tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka, a ta se odredba, temeljem odredbe čl. 117. st. 2. ZID ZPP-a, primjenjuje i na sve postupke u tijeku. Tužitelji očitno nisu mogli tužbene na navedeni način uskladiti dok nije bilo objavljeno pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske pa stoga nema njihove krivnje u tome što su to učinili podneskom od 24. srpnja 2020. a prethodni je postupak zaključan na pripremnom ročištu 30. studenoga 2022.

6. Podneskom od 27. veljače 2022. tužitelji su samo uredili tužbeni zahtjev sukladno odredbama čl. 2. Zakona o izmjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 114/2022.) i čl. 1. Uredbe i izmjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 156/2022), u pogledu kamata te sukladno odredbama Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine", br. 57/2022. i 88/2022.), a visina zahtjeva nije promijenjena tako da se ne radi o preinaci tužbe sukladno odredbi čl. 191. st. 3. ZPP-a.

7. Tuženik se protivi i tako preciziranom tužbenom zahtjevu.

8. Presudom ovog suda posl. broj: Pn-48/2018-101 od 4. travnja 2023. suđeno je:

"I. N a l a ž e s e tuženiku Hrvatskom zavodu za transfuzijsku medicinu platiti tužitelju Dragutinu Blažiniću iznos od 53.118,86 EUR (pedesettrisućstoosamnaeset eura i osamdesetšest centi)/ 400.224,00 kn (četiristotisućadvijestodvadesetčetiri kune), sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od 52.322,52 EUR (pedesetdvijetisućetristodvadesetdva eura i pedesetdva centa)/ 394.224,00 kn (tristodevedesetčetiritsućedvijestodvadesetčetiri kune) od 1. lipnja 2018. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je

Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućem polugodišta za tri postotna poena, a na iznos od 796,34 EUR (sedamstodevedesetšest eura i tridesetčetiri centa)/ 6.000,00 kn (šesttisuća kuna) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 4. travnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućem polugodišta za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

II. O d b i j a s e dio tužbenog zahtjeva tužitelja Dragutina Blažinića za zakonsku zateznu kamatu na iznos od 796,34 EUR (sedamstodevedesetšest eura i tridesetčetiri centa)/ 6.000,00 kn (šesttisuća kuna) za razdoblje od 1. lipnja 2018. do 3. travnja 2023.

III. N a l a ž e s e tuženiku Hrvatskom zavodu za transfuzijsku medicinu platiti tužiteljici Ivanki Blažinić iznos od 50.567,39 EUR (pedesettisućapetstošezdesetsedam eura i tridesetdevet centi)/ 381.000,00 kn (tristoosamdesetjednutisuću kuna), sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od na iznos od 49.771,05 EUR (četardesetdevettisućasedamstosedamdesetjedan eura i pet centi/ 375.000,00 kn (tristosedadmesetpettisuća kuna) od 1. lipnja 2018. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućem polugodišta za tri postotna poena, a na iznos od 796,34 EUR (sedamstodevedesetšest eura i tridesetčetiri centa)/ 6.000,00 kn (šesttisuća kuna) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 4. travnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućem polugodišta za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

IV. O d b i j a s e dio tužbenog zahtjeva tužiteljice Ivanke Blažinić za zakonsku zateznu kamatu na iznos od 796,34 EUR (sedamstodevedesetšest eura i tridesetčetiri centa)/ 6.000,00 kn (šesttisuća kuna) za razdoblje od 1. lipnja 2018. do 3. travnja 2023.

V. N a l a ž e s e tuženiku Hrvatskom zavodu za transfuzijsku medicinu platiti tužiteljici mlt. Suzani Blažinić iznos od 17.320,33 EUR (sedamnaesettisućatristodvadeset eura i tridesettri centa)/ 130.500,00 kn (stotridesettisućapetsto kuna), sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od 16.922,16 EUR (šesnaesettisućadevetstodvadesetdva eura i šesnaest centi) od 1. lipnja 2018. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope

koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućem polugodišta za tri postotna poena, a na iznos od 398,17 EUR (tristodevedesetosam eura i sedamnaeset centi)/ 3.000,00 kn (tritisuće kuna) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 4. travnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućem polugodišta za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

VI. O d b i j a s e dio tuženog zahtjeva tužiteljice mlt. Suzane Blažinić za zakonsku zateznu kamatu na iznos od 398,17 EUR (tristodevedesetosam eura i sedamnaeset centi)/ 3.000,00 kn (tritisuće kuna) za razdoblje od 1. lipnja 2018. do 3. travnja 2023.

VII. N a l a ž e s e tuženiku Hrvatskom zavodu za transfuzijsku medicinu platiti tužiteljici Štefaniji Blažinić iznos od 17.320,33 EUR (sedamnaesettisućatristodvadeset eura i tridesettri centa)/ 130.500,00 kn (stotridesettisućapetsto kuna), sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od 16.922,16 EUR (šesnaesettisućadevetstodvadesetdva eura i šesnaest centi) od 1. lipnja 2018. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućem polugodišta za tri postotna poena, a na iznos od 398,17 EUR (tristodevedesetosam eura i sedamnaeset centi)/ 3.000,00 kn (tritisuće kuna) sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 4. travnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućem polugodišta za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

VIII. O d b i j a s e dio tuženog zahtjeva tužiteljice Štefanije Blažinić za zakonsku zateznu kamatu na iznos od 398,17 EUR (tristodevedesetosam eura i sedamnaeset centi)/ 3.000,00 kn (tritisuće kuna) za razdoblje od 1. lipnja 2018. do 3. travnja 2023.

IX. N a l a ž e s e tuženiku Hrvatskom zavodu za transfuzijsku medicinu tužiteljima Dragutinu Blažiniću, Ivanki Blažinić, mlt. Suzani Blažinić i Štefaniji Blažinić naknaditi troškove postupka u iznosu od 39.132,13 EUR (tridesetdevettisućasto-tridesetdva eura i trinaest centi)/ 294.841,00 kn (dvijestodevedesetčetiritisuće-osamstočetardesetjednu kunu), sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 4. travnja 2023. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućem polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana, a o d b i j a s e preostali dio zahtjeva tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 32.986,22 EUR

(tridesetdvjetisućedevedetstoosamdesetšest eura i dvadesetdva centa)/ 248.534,71 kn (dvijestočetardesetosamtisućapetstotridesetčetiri kune i sedamdesetjednu lipu).

X. O d b i j a s e tuženikov zahtjev za naknadu troškova postupka u cijelosti."

9. Pri donošenju navedene presude sud je odgovornost tuženika za štetu utemeljio na principu presumirane krivnje iz odredbe čl. 1045. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015. i 29/2018., 126/20221., 114/2022. i 156/2022., dalje: ZOO).

10. Rješenjem posl. broj: Pn-48/2018-109 od 10. svibnja 2023. utvrđeno je da je 9. travnja 2023. nastupio prekid postupka u odnosu na tužiteljicu Štefaniju Blažinić budući da je ona tog dana umrla.

11. Rješenjem posl. broj: Pn-48/2018-111 od 22. rujna 2023. nastavljen je postupak sa tužiteljem Dragutinom Blažinićem kao nasljednikom Štefanije Blažinić budući da je on podneskom od 21. rujna 2023. preuzeo postupak uz prilaganje pravomoćnog rješenja o nasljeđivanju iza pok. Štefanije Blažinić. Rješenje je postalo pravomoćno 17. listopada 2023. te je spis dostavljen županijskom sudu.

12. Tužitelji presudu u odbijajućem dijelu nisu pobijali žalbom, a presudom i rješenjem Županijskog suda u Osijeku posl. broj: GŽ-1252/2023-6 od 26. ožujka 2026., suđeno je:

"I. Žalba tuženika odbija se kao neosnovana, pa se presuda Općinskog suda u Zlataru od 4. travnja 2023., poslovni broj Pn-48/2018-101, potvrđuje u pobijanom dijelu pod toč. I., III. i V. izreke.

"Žalba tuženika uvažava se kao osnovana pa se presuda Općinskog suda u Zlataru od 4. travnja 2023., poslovni broj Pn-48/2018-101, ukida u pobijanom dijelu pod toč. VII., IX. i X. izreke, te u tom dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

III. O zahtjevu tuženika za naknadu troška žalbenog postupka odlučit će se konačnom odlukom."

13. Prema obrazloženju drugostupanjske odluke, sud prvog stupnja je raspravio sporna pitanja i ispitao okolnosti bitne za donošenje pravilne i zakonite odluke, te na temelju izvedenih dokaza i njihove ocjene, potpuno i valjano utvrdio činjenično stanje (čl. 7. i čl. 8. ZPP-a) u odnosu na roditelje i sestru.

14. Na žalbene navode žalitelja drugostupanjski sud odgovara:

"... da je zdravstvena djelatnost i zdravstvena zaštita područje ljudskog djelovanja u kojem je napredak najočitiji i stoga se razina zdravstvene zaštite stalno podiže. S druge strane u djelatnosti zdravstva zadire se u čovjekovo tijelo te su zbog toga ljudsko zdravlje i čovjekov tjelesni integritet u toj djelatnosti u povećanoj mjeri izloženi opasnosti nastanka štete. Ovaj sud smatra da pravni poredak mora osigurati

primjerenu zaštitu ljudi od šteta jer to proizlazi iz jamstva prava na zdravstvenu zaštitu iz čl. 59. Ustava.

9.1. Prema odredbi čl. 3. st. 1. Zakona o lijekovima ("Narodne novine" broj 76/2013, 90/2014, 100/2018) određeno je što se smatra lijekovima, a u st. 3. alineja 2. navedenog Zakona izrijeком se navodi ljudska krv i proizvodi iz ljudske krvi u smislu odredbe čl. 3. st. 1. citiranog Zakona. Pojam proizvoda u odnosu na odgovornost za neispravan proizvod, kada se govori o lijekovima, u značajnijoj je mjeri različit od svakodnevnog uobičajenog shvaćanja tog pojma gdje se pod tim pojmom prvenstveno podrazumijevaju industrijski, obrtnički ili umjetnički izrađene i oblikovani predmeti koji su namijenjeni tržištu. Direktiva 85/374/EEZ u čl. 2. obuhvaća lijekove, ali zapravo prema odredbama navedene Direktive da bi se moglo govoriti o proizvodu mora se raditi o pokretnoj stvari.

9.2. Ljudska krv i ljudski organi zasigurno nisu i ne mogu se smatrati stvarima dok se nalaze u ljudskom tijelu, ali postavlja se pitanje može li se krv kao i ljudski organi, tkiva i drugi reproduktivni materijal smatrati stvarima nakon što su odvojeni od ljudskog tijela. Ovaj sud smatra da krv i krvni pripravci koji su prikupljeni od davatelja i obrađeni u posebnim zdravstvenim ustanovama koje su osnovane u tu svrhu predstavlja samostalnu stvar koja se može smatrati proizvodom, a što je u skladu s odredbom čl. 2. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine", broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15 i 94/17). Stoga odvajanjem od ljudskog tijela, krv i ljudski organi, tkiva te reproduktivni materijal postaju stvari i mogu imati sve elemente proizvoda, odnosno neispravnog proizvoda s nedostatkom gdje se odgovara za naknadu štete po objektivnom kriteriju.

9.3. Do istog zaključka došao je i Sud Europske unije u predmetu C-203/99 Henning Veedfald v. Århus Amtskommune gdje je u odluci od 10. svibnja 2001. sud zaključio kako se odgovornost za neispravan proizvod predviđen Direktivom 85/374/EEZ primjenjuje i na slučajeve u kojima je došlo do štete prouzročene transplantacijom organa koji je oštećen prilikom pripremnog tretmana, odnosno da se radi o odgovornosti za stvar s nedostatkom.

9.4. Nadalje, ovaj sud je stava da u ovakvim i sličnim slučajevima rizik zaražene krvi odnosno krvnog pripravka apliciranog pacijentu ne može i ne treba snositi pacijent nego pravna osoba koja je krv ili krvni pripravak prikupila, obradila i dostavila konkretnoj bolnici na uporabu. Na strani pacijenta bi bio prekomjerni teret da se i u slučaju ako je poduzeto sve što je propisano u svrhu provjere ispravnosti krvi i krvnog pripravka radi o riziku koji bi snosio pacijent jer bi to bilo protivno zaštiti zdravlja ljudi i prava na učinkovitu zdravstvenu zaštitu kao jedno od temeljnih prava čovjeka i građanina.

9.5. S obzirom na navedeno ovaj sud smatra da se u vezi odgovornosti za štetu počinjenu apliciranjem zaražene krvi, odnosno krvnog pripravka pacijentu, radi o objektivnoj odgovornosti za štetu pravne osobe i ustanove koja je zadužena za

prikupljanje, sortiranje, preradu i dostavljanje na uporabu zdravstvenim ustanovama krvi i krvnih pripravaka, odnosno da krvni pripravak predstavlja proizvod.

10. Odredbom čl. 1075. ZOO-a propisano je da proizvod nije ispravan ako, uzimajući u obzir sve okolnosti slučaja, a poglavito način na koji je proizvod predstavljen, svrhe u koje, prema razumnom očekivanju, proizvod može biti uporabljen te vrijeme kad je proizvod stavljen u promet, ne pruža sigurnost koja se od takva proizvoda opravdano očekuje.

11. Stoga, kako je krvni pripravak tuženika bio kontaminiran bakterijom *Escherichia coli*, to se radi o zdravstveno neispravnom proizvodu, odnosno proizvodu s neuobičajenim nedostatkom, pa proizvođač odgovara oštećenim osobama za štetu od proizvedene stvari po objektivnom kriteriju na temelju odredbe čl. 1073. st. 1. ZOO-a.

11.1. Naime, suprotno žalbenim navodima tuženika, proizvođač zdravstveno neispravnog proizvoda odgovara oštećenim osobama za štetu od proizvedene stvari neovisno o njegovoj krivnji.

12. Slijedom navedenog, a kako iz stanja spisa proizlazi da je do kontaminacije krvnog pripravka bakterijom *Escherichia coli* došlo kod tuženika i da je upravo primitak krvnog pripravka kontaminiranog bakterijom *Escherichia coli* kod ml. Mateja uzrokovao sepsu, odnosno septički šok koji je doveo do višestrukog zatajivanja organa te, u konačnici, do smrti, i ovaj sud je stava da je tuženik odgovoran za nastalu štetu, te da ne postoje okolnosti predviđene čl. 1078. ZOO-a prema kojima se proizvođač oslobađa odgovornosti. Iako je sud prvog stupnja pri odlučivanju o odgovornosti tuženika primijenio odredbu čl. 1045. st. 1. i 2., te čl. 1049. ZOO-a i pravilnom primjenom materijalnog prava (odredbe čl. 1073. st. 1. ZOO-a) trebalo bi jednako zaključiti da je tuženik odgovoran za nastalu štetu.

13. Slijedom navedenog valjalo je odbiti žalbu tuženika kao neosnovanu i potvrditi presudu suda prvog stupnja u pobijanom dijelu pod toč. I., III. i V. izreke temeljem čl. 368. st. 2. ZPP-a, a kako je odlučeno pod I. izreke."

15. U odnosu na rješenje kojim je prvostupanjska presuda djelomično ukinuta, drugostupanjski sud navodi da tuženik osnovano upire u žalbi da sud prvog stupnja tijekom postupka nije ispitao postojanje trajnije zajednice života bake i unuka pa je prvostupanjska presuda ukinuta u VII. točki izreke (u odnosu na Štefaniju Blažinić), s uputom da će u nastavku postupka sud prvog stupnja će ocijeniti sve pretpostavke za primjenu odredbe čl. 1101. st. 2. ZOO-a, imajući pri tome u vidu pravno shvaćanje ovog suda, kao i ocijeniti ostale žalbene prigovore tuženika, te potom postupiti po čl. 8. ZPP-a i donijeti novu i na zakonu utemeljenu odluku o zahtjevu tužitelja Dragutina Blažinića kao nasljednika pok. Štefanije Blažinić.

16. Kako je zbog djelomičnog ukidanja presude suda prvog stupnja za sada ostao neizvjestan uspjeh stranaka u sporu, a o kojem ovisi odluka o troškovima

postupka, to je i u pobijanom dijelu pod toč. IX. I X. izreke valjalo ukinuti presudu suda prvog stupnja i predmet vratiti na ponovno odlučivanje.

17. Dakle, osim u pogledu troškova postupka, pravomoćno je presuđeno o svim zahtjevima tužitelja, osim o zahtjevu tužitelja Dragutina Blažinića kao nasljednika pok. Štefanije Blažinić te je utvrđena isključiva odgovornost tuženika za štetu koju su tužitelji pretrpjeli pa to u ovoj presudi nije potrebno ponovno obrazlagati.

18. Tužitelj je podneskom od 27. travnja 2026. ponovno preinačio tužbu time što je tužbeni zahtjev za naknadu neimovinske štete povisio na iznos od 20.202,07 eura, tako da ukupno potražuje iznos od 20.600,23 eura, sa zakonskom zateznom kamatom kao u tom podnesku.

19. Tuženik se na ročištu 7. svibnja 2026. nije mogao očitovati o navedenom podnesku tužitelja kojeg do ročišta nije preuzeo te predlaže određivanje prekida postupka s obzirom da je podnio prijedlog za dopuštenje revizije protiv drugostupanjske odluke.

20. Tuženik se podneskom od 2. lipnja 2026. protivi preinaci tužbe

21. Sud je na ročištu 18. lipnja 2026. odbio prijedlog tuženika za određivanje prekida postupka budući da za to ne postoji nikakav zakonski razlog, odnosno činjenica da je tuženik podnio prijedlog za dopuštenje revizije protiv drugostupanjske presude ne može se podvesti ni pod koji od razloga za određivanje prekida postupka iz odredbi čl. 213. ZPP-a.

22. Na istom ročištu sud je ponovno dopustio preinaku tužbu budući da je to svrsishodno za konačno rješenje spora među strankama.

23. U ponovljenom postupku su pročitani: smrtni list za Mateja Blažinića, zapisnik Zavoda za sudsku medicinu i kriminalistiku Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu od 27. ožujka 2018., mikrobiološki nalaz Hrvatskog zavoda za transfuzijsku medicinu od 19. ožujka 2018., nalazi mikrobiološke pretrage Klinike za dječje bolesti Zagreb od 15. ožujka 2018., nalaz mikrobiološke pretrage Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo od 29. ožujka 2018., medicinska dokumentacija Mateja Blažinića, rodni listovi tužitelja Dragutina Blažinića i Suzane Blažinić, dopisi punomoćnika tužitelja Klinici za dječje bolesti Zagreb i Hrvatskom zavodu za transfuzijsku medicinu od 2. svibnja 2018. i 4. svibnja 2018., odgovor Hrvatskog zavoda za transfuzijsku medicinu na dopise punomoćnika tužitelja, računi Klesarstvo, pogrebne usluge, cvjećarnica i trgovina "Tkalčević", Stjepan Tkalčević od 30. ožujka 2018. i 9. svibnja 2018., račun Imperija d.o.o. od 29. ožujka 2018., uvjerenja o prebivalištu za Suzanu Blažinić i Štefaniju Blažinić, mikrobiološki nalaz Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo za uzorke 1. obrisa ostatka vraćene doze KT, 2. ostatka podijeljene doze KT 08024625-1 (iz agitatora u HZTM) od 29. ožujka 2018., izvješće dr. Kruhonja – kronologija štetnog događaja sastavljeno 22. ožujka 2018., izvješće o ozbiljnoj štetnoj reakciji od 13. ožujka 2018. potpisano od mr. sc. Aleksandre Bonevski, dr. med. spec. pedijatra i hematoonkologa, dopis Hrvatskog zavoda za transfuzijsku medicinu Ministarsku zdravstva Republike Hrvatske od 10. svibnja 2018. s priloženom dokumentacijom, dopis Hrvatskog zavoda za transfuzijsku medicinu Ministarsku zdravstva Republike

Hrvatske od 16. svibnja 2018. s priloženom dokumentacijom, dopis Ministarstva zdravstva Hrvatskom zavodu za transfuzijsku medicinu od 22. ožujka 2018., zapisnik Ministarstva zdravstva, Samostalnog sektora za inspekcije u zdravstvu, Službe za inspekciju krvi, tkiva i stanica sastavljen u prostorijama Hrvatskog zavoda za transfuzijsku medicinu 28. ožujka 2018., stručno mišljenje Ministarstva zdravstva Samostalnog sektora za inspekcije u zdravstvu, Službe za inspekciju krvi, tkiva i stanica sastavljen u prostorijama Hrvatskog zavoda za transfuzijsku medicinu 28. lipnja 2018., nalaz i mišljenje vještaka dr. sc. Borisa Dumenčića, dr. med.; isprave dostavljene uz podnesak tuženika od 29. studenoga 2018., odnosno: podaci o aferezi (naznaka datuma i mjesta prikupljanja krvi i krvnog sastojka, naznaka zdravstvene ustanove i sastojku koji je uzet), dokaz o volumenu uzete krvi i krvnog sastojka te nalaz izvršene provjere kakvoće krvnog pripravka 08024625 u transfuzijskoj jedinici, ugovor o javnoj nabavi medicinskog potrošnog materijala, primjerak naljepnice kojom se na odgovarajući način označavaju pripravci krvi, dokaz o datumu i vremenu odvajanja trombocitnog pripravka vrećice 08024625, dokaz o povlačenju krvnih pripravaka proizvedenih iz neuskladne doze, dokumentacija o validaciji postupaka, prostora i opreme te načinu korištenja, nalazi i mišljenja stalnog sudskog vještaka Prof. dr. sc. Davora Mayera, dr. med., specijalista sudske medicine i Prof. dr. sc. Jasne Mesarić, dr. med. specijalista transfuzijske medicine, nalaz i mišljenje Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Splitu te zapisnici s iskazima saslušanih vještaka.

24. Osim navedenoga, saslušani su i tužitelji budući da je to, budući da je izvođenje tog dokaza predloženo već u tužbi ali u ranijem postupku taj dokaz nije izveden jer tuženik nije ni osporavao postojanje trajnije zajednice života između pok. Mateja Blažinića i njegove bake, tužiteljice Štefanije Blažinić.

25. Drugih dokaznih prijedloga stranke nisu imale.

26. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

27. U ovom je postupku preostali odlučiti o zahtjevima tužitelja Dragutina Blažinića kao nasljednika pok. Štefanije Blažinić za naknadu imovinske štete koja se odnosi na pogrebne troškove, odnosno crninu i vijenac te neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na duševno zdravlje kao i o svim troškovima postupka.

28. Prema odredbi čl. 1093. st. 1. ZOO-a, tko prouzroči nečiju smrt, dužna je naknaditi uobičajene troškove njegova pogreba. Prema ustaljenoj sudskoj praksi, uobičajenim troškovima pogreba smatraju se troškovi nabave pogrebnog kovčega i pripadajuće opreme te radnji povezanih s pogrebom; vijenaca, crnine, a i troškovi za jelo i piće sudionika pogreba (tzv. karmine), sve tu sukladno mjesnim običajima i prilikama.

29. Prema odredbi čl. 1101. st. 1. ZOO-a, u slučaju smrti neke osobe pravo na pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete imaju članovi njezine uže obitelji (bračni drug, djeca i roditelj), a prema stavku 2. tog članka takva se naknade može dosuditi i braći i sestrama djedovima i bakama, unučadi te izvanbračnom drugu, ako je između njih i umrlog postojala trajnija zajednica života.

30. Prema odredbi čl. 19. st. 2. ZOO-a, pod pravima osobnosti u smislu tog Zakona razumijevaju se, među ostalim, prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, a prema odredbi čl. 1100. st. 1. ZOO-a, u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu

naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema, a prema stavku 2. istog članka pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilja koju služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

31. Iz isprava u spisu i činjeničnih navoda stranaka je vidljivo, a nije ni sporno:

- da je Matej Blažinić rođen 28. kolovoza 2012.; da su mu roditelji tužitelji Dragutin Blažinić i Ivanka Blažinić; da mu je tužiteljica Suzana Blažinić sestra, tužiteljica Štefanija Blažinić baka, te da su svi živjeli u zajedničkom kućanstvu na adresi Mirkovec 51, Sveti Križ Začretje;

- da je Matej Blažinić liječen u Klinici za dječje bolesti Zagreb od metastatskog medulblastoma od ožujka 2016. te da je tijekom liječenja, među ostalim, 13. ožujka 2018. primio transfuziju filtriranih i ozračenih trombocita, a koji je krvni pripravak proizveden kod tuženika te dostavljen Klinici za dječje bolesti Zagreb u vrećici broj: 08024625;

- da je Matej Blažinić umro 25. ožujka 2018. u dobi od pet i pol godina;

- da je tužiteljica Štefanija Blažinić umrla 9. travnja 2023., a naslijedio ju je tužitelj Dragutin Blažinić.

32. Osim onoga što je pravomoćno presuđeno, i dalje je prvenstveno sporno je li između pok. Mateja Blažinić i njegove sada pok. bake Štefanije Blažinić postojala trajnija zajednica života koja bi opravdavala dosuđenje pravične novčane naknade temeljem odredbe čl. 1101. st. 1. i 2. ZOO-a.

33. Je li između umrloga i osoba navedenih u odredbi čl. 1101. st. 1. ZOO-a, postojala trajnija zajednica života jest činjenično pitanje koje treba utvrđivati u svakom pojedinom slučaju, imajući u vidu sve relevantne okolnosti, odnosno je li među tim osobama postojala emocionalna, ekonomska odnosno egzistencijalna povezanost trajnije naravi pri čemu se ta trajnost ne može gledati samo kronološki već i u smislu kvalitete te redovitog tijeka stvari.

34. Tužitelj Dragutin Blažinić u svom iskazu navodi da je njegova majka Štefanija Blažinić živjela s njima u zajedničkom kućanstvu cijelo vrijeme. Sa svojim pok. unukom Matejem je bila u jako dobrim odnosima i bila je jako vezana za njega. Brinula se za njega kad supruga i on nisu mogli. Kuhala mu je, hranila ga, te je Matej i spavao s njom dok su supruga i on radili. Ona je Matejevu bolest jako teško proživljavala; bila je tužna i zabrinuta, a kako je i sama bila bolesna, nije smjela Mateju ići u bolnicu radi njegove zaštite te ju je i to pogađalo. Mateju u posjetu su smjeli samo on i supruga, njegova majka. Majku je jako pogodila i Matejeva smrt i od toga se uopće nije oporavila sve do svoje smrti.

35. Tužiteljica Ivanka Blažinić u svojem iskazu navodi da je baka živjela s njima u zajedničkom kućanstvu te se je tako u velikoj mjeri brinula i za unuka pok. Mateja. Dizala se već u pet sati kad su suprug i ona išli na posao te se ona za Mateja brinula

praktički cijelo vrijeme dok su oni bili na poslu; presvlačila ga, kuhala mu, hranila ga, pazila na njega te je za njega bila jako vezana. Kad je Mateju postavljena dijagnoza 2016., kad je on imao tri i pol godine, baku je to jako pogodilo i bila je jako tužna zbog toga. Kao što je rekao suprug, nije mu smjela ići u posjetu, pa ju je to još više mučilo, a njegova smrt ju je jako potresla te se od toga nije nikada oporavila.

36. Tužiteljica Suzana Blažinić u svom iskazu navodi da je baka je živjela s njima u zajedničkom kućanstvu i cijelo se vrijeme brinula i za Mateja i za nju, naročito dok su roditelji bili na poslu. Kuhala im je, oblačila ih; praktično cijelo vrijeme je bila s njima i na njih pazila. Učila ih kućanske poslove za koje su bili zainteresirani raditi i za njih je bila jako vezana. Sjeća se da je baka, kad je doznala da je Matej preminuo, jako plakala i cijeli dan nije mogla doći k sebi i to ju je jako pogodilo. I dalje se na njoj vidjelo da je bila jako žalosna i da je to teško proživljavala. Na posebno pitanje punomoćnika tužitelja, odgovara da je baka redovito odlazila Mateju na grob.

37. Iskaze tužitelja sud ocjenjuje neposredno uvjerljivima i nema baš nikakvih razloga sumnjati u njihovu istinitost.

38. Iz navedenih iskaza sasvim jasno proizlazi da, ne samo da je pok. Štefanija Blažinić imala prijavljeno prebivalište na istoj adresi, već je faktično živjela u zajedničkom kućanstvu s pok. Matejem, svojim unukom, te na taj način bila s njim u svakodnevnom kontaktu; radnim danima, kad su roditelji radili, praktično i više od njih, te se za to vrijeme brinula za svog unuku u svakom egzistencijalnom i emotivnom smislu, pri čemu je sasvim prirodno i notorno da se između unuka i bake razvila duboka emotivna povezanost.

39. Što se kronološkog trajanja te zajednice tiče, nepobitno je da je Matej umro u dobi od pet i pol godina, a da je posljednje dvije godine svog života bio u bolnici gdje su ga, zbog zdravstvenih razloga smjeli posjećivati samo roditelji. Navedene činjenice ni na koji način ne isključuju postojanje trajnije zajednice života budući da je pok. Štefaniju Blažinić sigurno još više pogađalo da nije smjela posjećivati unuka za kojeg je znala da je teško bolestan, a za smrt pokojnog Mateja, uslijed čega je zajednica definitivno prestala, odgovoran je upravo tuženik.

40. Konačno, trajnija zajednica života je, temeljem odredbe čl. 1101. st. 2. ZOO-a, pretpostavka za dosuđivanje pravične novčane naknade ne samo da baku, već i za sestru pokojnog Mateja, a to čak ni tuženik u ovoj parnici ipak nije problematizirao.

41. Sukladno navedenom, sud utvrđuje da je osnovan zahtjev Dragutina Blažinića, kao nasljednica pok. Štefanije Blažinić za isplatu pravične novčane naknade neimovinske štete zbog smrti bliske osobe, ali samo do visine zahtjeva kakav je postojao u vrijeme ukinute prvostupanjske presude, koju sud, s obzirom na okolnosti slučaja, ocjenjuje sasvim primjerenom.

42. Naime, prema odredbi čl. 1105. st. 1. ZOO-a, tražbina neimovinske štete prelazi na nasljednika samo ako je oštećenik podnio pisani zahtjev ili tužbu.

43. Za dio tužbenog zahtjeva koji je povećan podneskom od 27. travnja 2026., dakle nakon smrti pok. Štefanije Blažinić, takvog zahtjeva nema pa ga ni tužitelj Dragutin Blažinić nije mogao naslijediti te je taj dio tužbenog zahtjeva odbijen, kao neosnovan.

44. Za imovinsku štetu za uobičajene troškove pogreba koji se odnose na crninu i vijenac, trajnija zajednica života nije ni bitna, a sud je visinu te štete utvrdio po slobodnoj ocjeni, temeljem odredbe čl. 223. st. 1. ZPP-a, ocijenivši ga u cijelosti primjerenima mjesnim prilikama i običajima, u iznosu od 398,16 eura, a što odgovara protuvrijednosti iznosa od 3.000,00 kuna prema fiksnom tečaju konverzije.

45. Na iznose naknade štete dosuđene su u zakonske zatezne kamate temeljem odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a.

46. Prema odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a, dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i kamate, a prema čl. 1103. ZOO-a, obveza pravične novčane naknade dopijeva danom pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga.

47. Iz navedenih odredbi slijedi da u slučaju preinake tužbe povećanjem tužbenog zahtjevu, za povećani dio tužbenog zahtjeva tuženik nije u zakašnjenju do postavljanja tog povećanog dijela tužbenog zahtjevu pa stoga i zakonsku zateznu kamatu nije dužan platiti za prethodno razdoblje već tek od postavljanja takvog povećanog zahtjeva. Takvo pravno shvaćanje zauzeto je i u odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske (Rev-184/2024-2. od 5. lipnja 2024., Rev-1133/2021 od 14. prosinca 2021. itd.)

48. Sukladno navedenom, na iznos od 11.679,61 eura (koji odgovara protuvrijednosti u tužbi traženog iznosa od 85.000,00 kuna) zakonska zatezna kamata je dosuđena od 1. lipnja 2018. (kada je podnesena tužba), a na iznos od 5.640,72 eura kamata je dosuđena od 6. srpnja 2020. kada je podneskom za taj iznos povećan tužbeni zahtjev, a odbijen je dio zahtjeva za kamatu na taj iznos od 1. lipnja 2018. do 5. srpnja 2020.

49. Visina naknade nenovčane imovinske štete (za crnine i vijence) određena je, sukladno odredbi čl. 1089. st. 2. ZOO-a, prema cijenama u vrijeme donošenja presude pa je sukladno tome kamata na iznos od 398,16 eura dosuđena od donošenja presude, a odbijeni su zahtjev za kamatu na taj iznos od 4. travnja 2023. do 8. srpnja 2026.

50. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. ZPP-budući da tužitelji nisu uspjeli samo s neznatnim dijelovima svojih zahtjeva (tužitelji Dragutin Blažinić, Ivanka Blažinić i Suzana Blažinić nisu uspjeli samo s dijelovima zahtjeva za zakonsku zateznu kamatu, a tužitelj Dragutin Blažinić, kao nasljednik pok. Štefanije Blažinić, s obzirom da je tuženik osporavao ne samo visinu već i osnovu tražbina uspio je sa 92 %), zbog kojih dijelova nisu nastali posebni troškovi. Sukladno tome, odbijen je zahtjev tuženika za naknadu troškova u cijelosti te je tuženiku naloženo da tužiteljima naknadi potrebne troškove.

51. Troškovi zastupanja tuženiku su odmjereni prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", br. 138/2023., dalje: Tarifa), koja se primjenjuje temeljem odredbe tbr. 52. st. 3. ove Tarife.

52. Tužiteljima Dragutinu Blažiniću, osobno i kao nasljedniku pok. Štefanije Blažinić, Ivanki Blažinić i Suzani Blažinić, od troškova određeno zatraženih troškovnikom, kao potrebni su priznati troškovi: sastava tužbe po tbr. 7/1 u visini od 910 bodova, sastava podnesaka od 27. kolovoza 2018., 5. listopada 2018., 12. prosinca 2018., 6. srpnja 2020., 10. listopada 2022. i 6. prosinca 2022. po tbr. 8/1 u visini od po 910 bodova; sastava podnesaka od 3. rujna 2021., 15. rujna 2021., 11.

veljače 2023. i 27. veljače 2023. po tbr. 8/3 u visini od po 100 bodova (a ne po zatraženih 910 bodova); zastupanja na ročištu 12. rujna 2018. po br. 9/2 u visini od 455 bodova (a ne zatraženih 910 bodova) te zastupanja na ročištima 31. studenoga 2018., 8. rujna 2021., 8. studenoga 2021. i 27. veljače 2023. po tbr. 9/1 u visini od po 910 bodova, a što zajedno iznosi 10.865 bodova, odnosno, prema vrijednosti boda od 2,00 eura iz tbr. 54 Tarife, 21.730 eura. Na taj je iznos priznato uvećanje po tbr. 40/1 za zastupanje više osoba od 30 %, što iznosi 6.519,00 eura, a na ukupni iznos od 28.249,00 eura priznat je i PDV po tbr. 46. Tarife od 7.052,25 eura.

53. Tužiteljima nisu priznati troškovi sastava podnesaka od 26. rujna 2018., 28. kolovoza 2020., 20. travnja 2020. i 30. studenoga 2021. jer nisu bili potrebni za vođenje parnice, a ni troškovi sastava žalbe od 8. siječnja 2021. jer s njom nisu ni uspjeli.

54. Osim troškova zastupanja (ukupno 35.311,25 eura) tužiteljima su priznati troškovi sudskih pristojbi na tužbu (1.128,15 eura) i presudu (1.128,15 eura) te predujmovi za vještačenje u iznosima od 530,90 eura i 212,36 eura, a nisu im priznati troškovi pristojbe na ovu presudu budući da se prema napomeni 3. iz Tar. br. 2. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", br. 50/2026.), ne plaća pristojba na novu odluku ako viši sud ukine odluku nižeg stupnja i predmet vrati na ponovno raspravljanje nižem sudu.

55. Sukladno navedenom, tuženiku je naloženo da tužiteljima Dragutinu Blažiniću, Ivanki Blažinić i Suzani Blažanić na ime naknade troškova plati ukupno 38.310,81 eura, a odbijen je preostali dio njihovog zahtjeva za naknadu troškove u iznosu od 28.296,25 eura.

56. Tužitelju Dragutinu Blažiniću, kao nasljedniku pok. Štefanije Blažinić osim toga su priznati troškovi sastava podnesaka od 27. travnja 2026. i 10. lipnja 2026. po tbr. 8/1 u visini od po 250 bodova te zastupanja na ročištima 7. svibnja 2026. i 18. lipnja 2026. po tbr. 9/1 u visini od po 250 bodova, a što zajedno iznosi 1000 bodova, odnosno 2.000,00 eura, s PDV-om od 500,00 eura, a nisu mu priznati troškovi sudske pristojbe na presudu iz razloga navedenih u 54. odlomku

57. Sukladno navedenom, tuženiku je naloženo da tužitelju Dragutinu Blažiniću, kao nasljedniku pok. Štefanije Blažinić, na ime naknade troškova postupka plati 2.500,00 eura, a odbijen je preostali dio njegovog zahtjeva za naknadu troškova u iznosu od 544,13 eura.

58. Na troškove je dosuđena i zakonska zatezna kamata od donošenja presude, temeljem odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a.

U Zlataru 9. srpnja 2026.

S u d a c:
Damir Čižmek

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove je presude dopuštena žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku od 15 dana.

DNA:

1. punomoćniku tužitelja Tomislavu Kurenu, odvjetniku iz Zagreba,
2. punomoćnici tuženika Andrijani Kaštelan, odvjetnici iz Zagreba

Broj zapisa: **9-3088a-7eb09**

Kontrolni broj: **092a4-edf6b-c58fc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.